

Stimate Domnule Vladimir Anton,

În timpul prezentării cărții „L-am servit pe regele Angliei” scris de Bohumil Hrabal m-am recunoscut pe mine însămi. Știam că va trebui să citesc această carte pentru că și vocabularul meu este destul de săracăcios. E o muncă enormă să descriu în cuvinte ce este în capul meu, atât gândurile cât și sentimentele mele. E neplăcut atunci când încerc să descriu ceva, în timp ce cuvintele îmi sunt pe limba dar nu găsesc cuvintele potrivite.

Aș vrea să vă mulțumesc pentru prezentarea acestui mic dar prețios roman. Sunt sigură că nici în librărie nu mi-ar fi atras atenția această carte. Citind cartea m-a ajutat în diversificarea exprimării, dar pe lângă umorul grotesc mi s-a arătat de fapt cum e lumea noastră prin prisma vederii personajului principal, Jan Bítie incluzând chiar și propria persoană, cum umanitatea este condusă de dorința puterii, avuției și eroticului, iar aceste dorințe sunt pieritoare. Adevăratele bucurii ale vieții sunt iubirea, gândurile bune.

Micul de statură Jan Bítie încă din tinerețe pe vremea când vindea crenvurști înseala cu bamii

pe cei bogați și se distra copios pe seama celor care adunau banii mărunți după ce el le arunca pe jos, cum aceștia se prefăceau că ei și le-au pierdut în timp ce și el voia să ajungă în cercurile bogatilor. Personajul principal în momentul când ajunge a fi chelner spune că: „a fi chelner nu e de glumă, micuț, sade bine unui picolo”. În tot acest timp a învățat cel mai mult acest băiat ceh. Cel mai important a fost pentru el: a nu auzi nimic în timp ce auzi tot, a nu vedea nimic în timp ce vezi tot.

Micutul blond nu se simchisea de vicisitudinile vremurilor de război, a fost capabil de a trece de partea opoziției luând de nevastă o femeie nemțoaică și amestecându-se printre ei. Cu ajutorul nevestei ajunge să-și atingă visul mult dorit de a deveni bogat cu timbrele confiscate de la evrei și își vinde. Ajunge atât de bogat încât își face propriu hotel dar bucuria lui nu ține mult timp pentru că statul îi confiscă tot. Statul îl va trimite într-un oraș părăsit pentru a lucra la drumuri. Orice vis pe care el îl va vedea împlinit îl va urma un nemoroc, un ghinion. Așa a ajuns el dintr-un băiat picolo un milionar, un proprietar al unui hotel apoi într-un muncitor sărac.

Această carte m-a motivat prin personajul
deși micuț de statură dar cu vise mari, nu
prea desbătut dar neînduplecat în a-și vedea visele
împlinite. Nici în cele mai negre clipe din viața
lui nu s-a lăsat în mâna depresiei, el a
continuat să fie fericit cu ce are, continuându-și
viața, fără a se vâta nimănui. Citatul meu
preferat din carte când un om bogat povestește
viața lui și la sfârșit afirmă: "când reușești
cât de cât în viață, viața e frumoasă...".

Cu respect,
Sylvia Pop, clasa a XII-a. D
Liceul Tehnologic "Ioannes Kájoni"
Miercurea Ciuc
Profesor: Takács Ildikó-Csilla